



Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3 An, & quomodo peccet, qui in Canone aliqua addit, lex privata
devotione, aut ea quæalta voce dicenda sunt, recitat submissè, aut
vicissim?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

esse grave, meritò censet Tambur. cum aliis contra alios; quia in omissione unius particulæ, quæ non est de substantia consecrationis non apparet ulla gravitas; omittere tamen tantùm aliqua verba in Canone, vel ea variare, aut corrumpere ita, ut immutetur sensus, culpam esse lethalem censent Fill. Dian & alii, uti etiam si talis omitatur ritus, qui ob speciale mysterium valde sit notabilis, quam ob causam Suarez cum aliis *D. 85. S. 2.* arbitratur, peccatum esse grave, omittere fractionem Hostiæ, aut illius cum sanguine mixtionem; id quod aliqui cum Tambur. *l. 2. c. 5. §. 2.* affirmant etiam de omissione solius affusionis aquæ in media Missa, eò, quòd illa singulare mysterium representet, effusionem scilicet sanguinis, & aquæ è latere Christi mortui; in ò Averfa *§. 5.* putat sine illa ob nullam necessitatem celebrari posse.

534 Ad 3. Q. R. in Missa nihil per se addendum, nihilque omittendum esse, patet ex prohibitione Pii V. initio Missal. & Concilii Trident. *Sess. 22. in Decret. de observand.* atque ex alibi dictis, & quidem majori jure nihil addendum est; quia, ut notat Suarez *d. 83. s. 2.* gravior est culpa commissionis, quàm omissionis, majusque periculum superstitionis est addendo, quàm omittendo. Unde Tambur. *l. 2. c. 5. §. 3.* ait peccaturum eum, qui ex privata devotione, etiam secretè, adde-

ret Orationem Dominicam, aliamve similem; quia addit aliquid, quod non est in Missa, & non nisi à parvitate materiæ à gravi excusatur. Interim conatur excusare S. Franc. Xaverium, qui ante Communionem solitus erat addere orationem à se latinè compositam pro conversione Indorum, varias adducens rationes; quia videlicet potuit id fecisse ex inspiratione divina, vel id à Sede Apostolica obtinuisse, vel tanquam hujus Legatus secum ipso in hoc dispensasse.

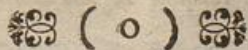
Nihilominus rectius affirmant alii cum Navarr. Quarti, La Croix n. 431. nullum esse peccatum ante Communionem intermiscere considerationem aliquam circa ea, quæ fiunt in Missa, seque aliquamdiu detinere in piis affectibus excitandis, dummodò longa mora, præsertim in publico, evitetur; tum quia mens manet interrim Missæ applicata, censeturque esse moralis adhuc continuatio, quamvis brevis interruptio interveniat; tum quia videtur hæc esse consuetudo Virorum piorum, & timoratorum & ipsæ Rubricæ brevem aliquam meditationem, seu considerationem SS. Sacramenti admittant post sumptionem sacri Corporis; tum demum quia licet constet id à pluribus factitari, scientibus Superioribus, à nemine tamen eorum constat id reprehensum, aut prohibitum fuisse; Unde non est audiendus hæc Dicastill.

still, dum d. 4. dub. 13. in ejusmodi sacrificantes insurgit tanquam nimis devotos.

535 Ad verborum expressionem quod attinet, aliqua juxta Rubricas altâ, alia verò submissâ voce sunt efferenda, ita quidem, ut si quis omnia, quæ altè legenda sunt, legat submissâ voce, juxta Sanch. l. 7. Conf. c. 2. dub. 8. Navarr. & alios, peccatum committat veniale, eò, quòd Missa officium sit publicum, quod ad excitandam in populo devotionem cum eodem communicari debet; Pasq. tamen q. 230. Quarti dub. 1. Beja p. 1. Cas. 21. cum aliis rectè excusant sic legentem ab omni culpa, dummodò ita legat, ut Minister audiat, quæ altè dici debent, quibus accedit consuetudo Virorum timoratorum, quod vel maximè tunc locum habet, cum Missa legitur in altari laterali. Contrà verò partem notabilem eorum altè recitare, quæ submissâ voce dicenda sunt, peccatum esse grave docent Pasq. citt. Gavan Quarti, & alii; proferre tamen verba Consecrationis ita altè, ut solùm audiantur ad 6. vel 8. passus, peccatum esse duntaxat leve communiter affirmant DD. lethale vero esse, si

ita verba efferantur, ut ad 40. passus audiantur. Verùm meliùs hîc ad populum adstantem attenditur, utpote qui magis vel minùs distare potest ab altari, & sacra verba ad aliquot tantùm passus audire; ratio enim, ob quam graviter vetatur alta pronuntiatio sacrorum verborum, est, ne populus ea audiens, & sciens ea postea temerè, aut ad jocos usurpet; hæc autem ratio æquè probat, etsi populus ad aliquot tantùm passus distet, dummodò intra talem distantiam adhuc verba illa audire possit.

Sed quid, inquis, dicendum de iis, qui verba Consecrationis ita proferunt, ut unum verbum bis, vel ter repetant, vel unum verbum post alterum longiore interposita mora pronuntiant? R. ad hoc Gobat, peccatum esse ex genere suo mortale, eò quòd tales inducant novum ritum circa actionem omnium gravissimam, mutant formam sacramentalem & Christum ridiculè loquentem, repræsentent; excusari tamen eos persæpè à mortali per accidens; quia ad id faciendum adiguntur à nimis scrupulis, quibus agitantur.



D d d d 2

CA-